

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că hotărârea pronunțată în cauza T-36/16, obiectul recursului, încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) și/sau articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și că a existat o încălcare a procedurii din fața Tribunalului pentru următoarele motive:

1. Tribunalul a statuat în mod eronat că înregistrarea mărcii în cauză era lipsită de caracterul distinctiv intrinsec impus pentru a permite înregistrarea sa, iar aceasta cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009. Acționând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
2. Prima eroare de drept a constat în faptul că desemnarea mărcii drept marcă de culoare în formularul de cerere a fost tratată ca determinând natura mărcii în drept, ceea ce a dus, în consecință, atingere aprecierii caracterului său distinctiv intrinsec. Tribunalul ar fi trebuit să considere că desemnarea mărcii drept marcă de culoare în formularul de cerere a fost efectuată în principal pentru conveniența administrativă a EUIPO, iar nu ca element de drept. În consecință, acesta ar fi trebuit să țină seama nu numai de desemnarea mărcii în formular, ci de conținutul integral al formularului de cerere, în special de reprezentarea mărcii depuse cu formularul, pentru a stabili natura mărcii a cărei înregistrare era solicitată. Reprezentarea mărcii pe formular arată o marcă figurativă care are caracteristicile prezentate în aceasta.
3. Tribunalul ar fi trebuit să țină seama și de forma mărcii astfel cum a fost înregistrată, în special cum a fost desemnată în certificatul de înregistrare eliberat de EUIPO la momentul înregistrării mărcii. Certificatul de înregistrare este documentul din registru care desemnează forma mărcii astfel cum a fost înregistrată și ar fi trebuit să fie considerat de Tribunal un element determinant pentru a stabili natura mărcii înregistrate. Conținutul certificatului de înregistrare, înțeles corect, arată în mod clar că marca este înregistrată ca marcă figurativă, sub forma care figurează în reprezentarea depusă cu formularul de cerere. Procedând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
4. A doua eroare de drept și încălcare procedurală a constat în refuzul de a primi informația necesară pentru a înțelege conținutul certificatului de înregistrare a mărcii în cauză. Acest document este reprezentat de norma ST.60 a Organizației Mondiale a Proprietății Intellectuale care stabilește înțelesul codurilor INID utilizate la nivel mondial pentru certificatele de înregistrare eliberate de oficiile de proprietate intelectuală inclusiv EUIPO pentru a identifica natura și semnificația rubricilor pe care le conține. Înțelesul codurilor INID poate fi stabilit numai prin referire la norma ST.60 sau la o sursă de referință echivalentă, iar conținutul certificatelor de înregistrare poate fi stabilit numai prin referire la înțelesul codurilor INID pe care le conține. Tribunalul a tratat în mod eronat sursa unei asemenea informații drept probă și, în consecință, a refuzat să primească documentul sau informațiile pe care le conține, în condițiile în care este vorba de fapt despre un text juridic echivalent cu un dicționar. Dacă Tribunalul ar fi ținut seama de instrumentele de interpretare care i-au fost prezentate, acesta ar fi considerat că certificatul de înregistrare privea o marcă figurativă care cuprindea reprezentarea care figura în formularul de cerere a înregistrării. Această marcă ar fi fost considerată anterior în mod corect de către Camera întâi de recurs a EUIPO ca având caracterul distinctiv impus pentru a permite înregistrarea, ceea ce Tribunalul ar fi trebuit să constate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polonia) la 22 august 2017 – HR

(Cauza C-512/17)

(2017/C 412/22)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HR

Întrebările preliminare

- 1) În circumstanțele speței, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că: reședința obișnuită a unui copil de 18 luni se află în statul membru care, prin următoarele circumstanțe, reflectă un anumit grad de integrare a copilului într-un mediu social și familial: cetățenia părintelui în îngrijirea căruia se află zi de zi copilul, faptul că acesta din urmă se exprimă în limba oficială a acestui stat membru, faptul că a fost botezat în statul respectiv și a efectuat vizite de până la trei luni în timpul concediilor pentru creșterea copilului ale acestui părinte și în timpul altor concedii de care a beneficiat acesta în perioadele de sărbători, precum și contactele cu familia acestuia, atunci când copilul locuiește restul timpului cu acest părinte într-un alt stat membru și când acest părinte este angajat în statul respectiv pe baza unui contract de muncă pe durată nedeterminată iar copilul are contacte periodice dar limitate în timp cu celălalt părinte și cu familia acestuia?
- 2) Pentru a se determina, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003, reședința obișnuită a copilului în vârstă de 18 luni, care, dată fiind vârsta sa, se află zi de zi în îngrijirea unui singur părinte și are contacte periodice dar limitate în timp cu celălalt părinte, în cazul lipsei unui acord între părinți cu privire la exercitarea autorității părintești și la dreptul de vizită a copilului, trebuie să se țină seama într-o măsură egală, în scopul aprecierii integrării copilului într-un mediu social și familial, de legăturile care unesc copilul cu fiecare dintre părinții săi, sau trebuie să se țină seama mai degrabă de legăturile cu părintele în îngrijirea căruia se află zi de zi?

⁽¹⁾ JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 8 septembrie 2017 –
Vetsch Int. Transporte GmbH**

(Cauza C-531/17)

(2017/C 412/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vetsch Int. Transporte GmbH

Autoritate intimată: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Întrebările preliminare

- 1) Scutirea prevăzută la articolul 138 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie refuzată pentru un transfer intracomunitar de bunuri dintr-un stat membru atunci când persoana impozabilă care efectuează acest transfer într-un alt stat membru declară achiziția intracomunitară în discuție în acest stat, dar săvârșește o fraudă fiscală în celălalt stat membru cu prilejul unei operațiuni taxabile ulterioare referitoare la bunurile respective, declarând în mod neîntemeiat o livrare intracomunitară scutită de TVA din acest alt stat membru?
- 2) Pentru răspunsul la prima întrebare, prezintă relevanță aspectul dacă, încă de la momentul transferul intracomunitar de bunuri în alt stat, persoana a intenționat să săvârșească fraudă fiscală în ceea ce privește o operațiune ulterioară cu aceste bunuri?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7